

Oude Westen Buurtkrant

www.aktiegroepoudewesten.nl

Uitgave van Aktiegroep Het Oude Westen Gaffelstraat 1-3 3014 RA Rotterdam telefoon 010-436 1700 Jaargang 41

in dit nummer

Van de straat geplukt
Alfred Wondolleck
pagina 2

pagina 4+5:

Nieuws van de Stadsmarinier
en Deelgemeente Centrum

Verborgen bedrijvigheid
Nando Silva
glaskunstenaar en muzikant
pagina 7

Toninho Ferragutti & De Nazaten

Zondag 8 mei in de Tussentuin (15:00-17:30 uur)

Vorig jaar waren De Nazaten en de Amerikaanse saxofoon-reus James Carter de surprise act van Entertuinment, het muziekprogramma van de Tussentuin. Omdat zij 's avonds de hoofdact waren op het Haarlems Jazzfestival mochten de Tussentuinders geen pu-bliciteit maken voor dit bijzondere optreden. Het werd toch het drukst bezochte concert van het openingsseizoen van Entertuinment, want het gerucht verspreidde zich als een lopend vuurtje onder de muzikliefhebbers van Het Oude Westen en verre omstreken. Dit jaar is het mooie zelfgebouwde podium van de Tussentuin in de Gaffelstraat een officieel podium voor de tournee van De Nazaten met de Braziliaanse meesteraccordeonist Toninho Ferragutti en deze keer mag het breeduit in de krant.

Foto: Joke Schot

De Nazaten spelen die middag in extra grote bezetting: Robby Alberga: gitaar - Serigne CM Gueye: conga's, djembe, sabar - Chris Semmoh: skratyi - Jermaine Forster: drums - Klaas Hekman: piccolo, sopraansax, bassax - Keimpe de Jong: sopraansax, altsax - Yedo

Gibson: tenorsax - Pieter Ubbels, sopraansax, tenorsax - Patrick Votrian: trombone en sousaphoon - Randall Heye: trompet. In de muziek van De Nazaten klinken de echo's door van de harmonie- en fanfarekorpsen, de TRIS kapel (Troepen In Suriname) en de politie-

kapel van Paramaribo, maar dan wel van de muziek zoals die gespeeld wordt na het officiële programma, laat op de avond en tot diep in de nacht. Het repertoire komt voort uit en borduurt verder op de vele vormen van wereld/blasmuziek waarbij improvisatie en dansbaarheid voorop staan. (zie www.nazaten.nl). Toninho Ferragutti uit Sao Paulo, Brazilië vermengt moderne muziek met diverse traditionele muziekstijlen uit zijn land. De beroemde orkestleider Hermeto Pascual noemt hem 'de beste accordeonist van de wereld.' De Nazaten maakten voor de tournee met Toninho Ferragutti een speciaal programma waarin zij een brug leggen tussen Surinaamse Kaseko en Braziliaanse Frevo, ofwel 'Freseko Broki'. In het najaar van 2010 gaven ze samen al een aantal concerten. De muzikrecensent van de NRC roemde het 'glorieuze ensemble-spel' van deze combinatie. Kortom Entertuinment 2011 begint gelijk met een internationale knaller. Zie voor de rest van het Entertuinment-programma van mei tot en met september: www.detussentuin.eu.

Door Mohamed Haddouch

Aktiegroep Het Oude Westen

Door bewoners opgericht
Aktiegroep Het oude Westen
In de jaren zeventig
Hand in hand en samen denken
Bewoners werken samen
Drugs in kleur
Een schone buurt
Oude Westen dag
En zeskampen
Door bewoners opgericht
Aktiegroep Het Oude Westen

Lage huizen moeten verdwijnen
De gemeente verandert Het Oude Westen zelf
Nieuwe kantoren verschijnen
Armen moeten verhuizen
Rijken komen wonen
Aktiegroep moet weg
Ruimte voor Hoge lonen
Bewoners zeggen NEE
Lage huizen moeten verdwijnen
De gemeente verandert Het Oude Westen zelf
Bewoners zeggen "Nee"... blijven

Wij blijven toch vechten
Dan komen nieuwe plannen
Nieuwe ideeën
Nieuwe huizen
Mooie pleinen
Het wordt gezellig hier
In Het Oude Westen
Veel armen
Die arm zijn in hun zakken
Maar rijk in hun hoofd
Dag en nacht nadenken
In de wijk waar zij verbonden zijn
Staan zij samen sterk

Aktiegroep Het Oude Westen
Door bewoners opgericht
Verandert... nee
Weggaan of verhuizen
Als je wilt kom kijken
Wij houden van ..
De Leeuwenhoek, Aktiegroep en Pastoraat
Bibliotheek, Taal drukwerkplaats en scholen
Tandarts, Gezondheidscentrum, Maatschappelijk Werk
Door bewoners opgericht
Gemeente ... laat ons samen leven

Dreigende bezuiniging Taal drukwerkplaats!

Deelgemeente Centrum heeft de mond vol over het wegwerken van taalachterstand, maar als het op bezuinigingen aankomt, worden organisaties als de Taal drukwerkplaats niet ontzien. Het DB van de Deelgemeente schrok er niet voor terug om de helft van het budget van de Taal drukwerkplaats over 2012 alvast te schrappen. Coördinator van de Taal drukwerkplaats Nanda van Beek schrok zich een ongeluk en sloeg alarm. Tijdens de vergadering van de Deelgemeente over de bezuiniging, sprak ze de deelraad toe: 'Wij zijn in de wijk en op de scholen een van de belangrijkste instellingen die werkt met taal. Onze doelgroepen zijn leerlingen van het basisonderwijs, voortgezet onderwijs, alfabetiseringsgroepen, groepen die Nederlands leren zoals Turkse of Marokkaanse

vrouwen, begeleiding van leerlingen primair onderwijs met werkstukken en spreekbeurten, cursussen aan wijkbewoners, projecten van jongeren en andere wijkbewoners. Met onze lesprogramma's motiveren wij onze deelnemers om hun mondelinge en schriftelijke taalvaardigheid te ontwikkelen. De lessen gaan altijd over de gewoonten en kleine dingen uit het dagelijks leven die bijdragen aan de ontwikkeling van de mens. Cursisten delen taal met elkaar, zij wisselen ervaringen en ideeën uit, zij worden aan het denken gezet. Jong en oud leren met respect voor elkaar naar elkaar luisteren en met elkaar spreken in dialoog. Elke deelnemer leert zich met zijn eigen woorden uit te drukken. De programma's zijn laagdrempelig. Iedereen is welkom en kan binnenkomen, en komt ook binnen. U wilt taalachterstanden

wegwerken. Wij doen dit dagelijks en willen hierin een belangrijke rol blijven spelen. Als wij daar volgens u tekort in schieten dan bespreken wij dit graag rond de tafel met u. Ook de bibliotheek verdwijnt, dus het wordt hier al zo armoedig op taalgebied. Wij hopen dat u beseft wat u al in huis heeft. Met 33 jaar ervaring willen wij ook graag in de toekomst onze bijdrage blijven leveren. Wij nodigen u graag uit om deel te nemen aan een van onze programma's zodat u zelf kunt meemaken welke grote bijdrage wij leveren aan de doelgroep, inwoners van de deelgemeente.' Die gedachte werd nog eens onderstreept door Oude Westen-bewoner Fatna Mir die als kind in de veilige omgeving van de Taal drukwerkplaats veel opstak van de cursussen. Als volwassene bleef zij betrokken, als vrijwilliger gaf ze les. Inmiddels is zij sociaal cultuurwerker en een schakel tussen de wijkbewoners en de Taal drukwerkplaats.

Burgemeester bezoekt Aktiegroepcafé

Tijdens het recente Aktiegroepcafé troffen we onder de bezoekers niemand minder dan burgemeester Ahmed Aboutaleb. Blijkbaar viel de avond erg in de smaak, want hij nodigde ons nog diezelfde avond uit voor een tegenbezoek: een etentje op het Stadhuis, ergens in het najaar.

van de straat geplukt...

Alfred Wondolleck, zijn naam komt uit een stukje Rusland met Duitse roots, zelf is hij geboren in 't Gooi, maar hij verhuisde al op heel jonge leeftijd naar de Breitnerstraat. En daar woont hij nog steeds, geheel naar genoegen, met Albertine en tussen de musea en de aardige jonge burens. Door het klimmen der jaren wordt die steile buitentrapp wel een probleem. Een aantrekkelijk alternatief ligt echter niet voor het oprapen.

Alfred Wondolleck (70) kwam om economische redenen in Rotterdam terecht. Het centrum van Rotterdam lag door het bombardement van 1940 in puin en zijn vader had een ijzerconstructiebedrijf. Het gezin ging net buiten de brandgrens wonen in een nieuw (1938) huurhuis van verzekeringsmaatschappij RVS in de Breitnerstraat. ‘Als kind had ik hier alle ruimte om te spelen. Er waren nog niet zoveel auto’s natuurlijk, het Unilevergebouw (waar nu Hogeschool Rotterdam in zit) was maar de helft zo groot en het park liep nog tot bijna voor de deur. Later kwamen daar de interessante bouwputten bij. Ik heb nog met mijn fietsje langs V&D en de Bijenkorf in aanbouw gereden.’

Ook al zijn scholen en opleidingen lagen op steenworp afstand. Hij ging naar de lagere school van de Rotterdamse Schoolvereniging in Cool, naar het Rotterdams Lyceum in Delfshaven en naar een gecombineerde techniek-kunstopleiding op de G.J. de Jongweg. De techniek was architectuur en de kunst betrof de verfraaiing van gebouwen. Met deze kennis op zak ging Wondolleck werken bij de Arbeidsinspectie en daar is hij tot zijn pensioen gebleven. ‘De Arbeidsinspectie is een dienst van de rijksoverheid. Ik werkte voor de afdeling die zich onder andere bezighield met hinderwetkwesties. Wij beoordeelden of een bedrijf overlast gaf voor de omgeving, bijvoorbeeld door licht,

geluid of afvalstoffen, en we bekeken de arbeidsomstandigheden van de werknemers. Kan een kassière het de hele dag volhouden op die stoel en die plek?’

Straatdiner

In de Breitnerstraat hebben altijd veel ondernemers en zelfstandige beroepsuitoefenaren gewoond. Vroeger waren dat een lijstenmaker, een aannemer, een tandhygiënist, directeur van een zuivelbedrijf; en professor Geuse van de TH Delft die elke dag door auto met chauffeur werd opgehaald. ‘Dat ging volgens een vast ritueel: eerst kwam de vuilnisbak naar buiten, daarna het lunchpakketje en daarna de professor.’ Het was de tijd dat het Westerpaviljoen

nog een restaurant was met Perzische tapijtjes op de tafels en een luxe terras, waar de gegoede boeren van de eilanden tijdens het diner hun auto door het personeel lieten wassen. Tussen ondernemende burens van nu zitten nogal wat mensen uit de horeca en dat komt het sociale en culinaire leven in de Breitnerstraat zeer ten goede. Zo organiseren de zussen Saskia en Manon, eigenaressen van een cateringbedrijf, twee keer per jaar een straatdiner. ‘Rond Kerstmis staat hier een boom, en met Oud en Nieuw worden vuurpotten op straat gezet en dan kan het ook voor ons gerust drie uur worden. We komen niet bij elkaar over de vloer, maar we groeten elkaar, er wordt af en toe iets gezelligs georganiseerd en

In de Breitnerstraat hebben altijd veel ondernemers en zelfstandige beroepsuitoefenaren gewoond.

er is zorgzaamheid. Mensen helpen ons met zware dingen en brengen even de boodschappen de trap op. Jullie moeten hier wel blijven hoor, zeggen ze wel eens, maar die steile buitentrapp wordt wel een probleem. Ik ben de laatste jaren lid van een roeivereniging, ik probeer dus wel in conditie te blijven, maar het lopen gaat toch moeizamer.’

Museumjaarkaart

Hoewel Alfred en Albertine geregeld terecht kunnen in hun familievakantiehuis in Zeeland, kijken ze toch al een beetje rond naar een andere woning. De straten aan de andere kant van de Nieuwe Binnenweg hebben niet hun sfeer. Ze lopen er wel doorheen, op weg naar de West-Kruiskade en dan vinden ze het prettig om herkend te worden door de mensen van Ilzerhandel Schaap en door de bloemenman, maar voor hun gevoel wonen ze niet in het Oude Westen, maar in het centrum. ‘Ik zeg altijd: we wonen tussen zeven

musea, we hebben een museumjaarkaart, en we komen geregeld in de Schouwburg, het Ro Theater, de Doelen en de concerten op het stadshuis. Een ziekenhuis om de hoek is ook erg handig. Het enige wat Albertine hier mist is een Aldi of Liddle op korte loopafstand. En het is erg jammer dat het postkantoor is opgeheven.’ Onlangs gingen ze in Ommoord kijken. Dat wordt het niet. ‘Overall zag je rollators en scootmobielen, dan zit ik toch veel liever hier tussen de kinderbakfietsen. We zijn dan wel “Benidorm bastaards”, zo werden we laatst in de Zeeuwse duinen vriendelijk grappend aangesproken, maar we wonen liever in een leeftijdsgemengde en stedelijke omgeving.’ Stedelijk en groen, zo laat Alfred Wondolleck vanaf het zonnige balkon zien. Een uitzicht op verzorgd rommelige tuintjes ‘zonder die vreselijke gammahekken die je in de nieuwbouwwijken allemaal ziet’, maar met mooie groene afscheidingen. Jammer dat de vrijkomende woningen in deze straat allemaal worden verkocht, want een zeventigplusser gaat zijn spaargeld natuurlijk niet in stenen stoppen.

Gezocht: nieuwsgierige types

Vind jij de geschreven portretten ook de opwekkendste stukjes in de Buurtkrant, de slagroom op de taart, of (als je niet van zoet houdt) het verse basilicumblaadje op de pasta? Wat zou je er dan van denken om die zelf te schrijven? Lijkt het je wel leuk, maar heb je nog nooit geïnterviewd en een portret geschreven? Geen nood. Bij de Buurtkrant word je gecoacht door ervaren professionele schrijvers. Het is dus niet alleen leuk, je steekt er nog wat van op ook. En de Buurtkrant zou erg blij zijn met versterking. Vergaderen niet nodig, we maken gewoon praktische schrijfspraken. Misschien ken je zelf mensen voor de rubrieken Van de straat geplukt of Verborgen bedrijvigheid. Anders komt de redactie wel met voorstellen. Wellicht heb je ideeën voor een nieuwe serie. Allemaal welkom! Mail naar buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl.

Zondag: peuterochtend in de Dierenhof

Veel ouders met jonge kinderen weten de Dierenhof in het Wijkpark al te vinden. Vanaf eind maart rekenen we iedere zondagochtend speciaal op het bezoek door peuters en kleuters. De kleintjes kunnen kennismaken met de dieren en daarna een glaasje limonade blijven drinken en een spelletje doen of een kleurplaatje kleuren. Dus peuter vroeg wakker? Stuur papa, mama, oma of opa met de kleine naar het Wijkpark!

Internationaal Kinderfeest

zondag 24 april 2011 van 13:00 tot 16:30 uur bij Speelcentrum Weena, Diergaardesingel 50 met: diverse spelletjes, attracties en optredens voor kinderen in Het Oude Westen. Alle kinderen en ouders zijn welkom

Gebeurt er nog wat in de Gouvernestraat?

Voor de theatervoorstellingen in gebouw De Gouvernestraat (voorheen Lantaren-Venster) kunt u voortaan terecht op de website www.degouvernestraat.nl. Die functioneert inmiddels. De gemeente (OBR) heeft het gebouw gekocht en laat onderzoeken welke ideeën er leven over mogelijke functies en activiteiten. Is de onderzoeker al bij u langs geweest? Bij ons van de Buurtkrant niet. Dus schrijven we het nog maar eens luid en duidelijk op: het gebouw moet weer veel open, er moeten veel publieksactiviteiten in, voor mensen binnen en buiten de wijk. Toneel, muziek, dans, conferenties, cursussen en festivals, en zeker ook film, want binnenkort moeten we het aan deze kant van de Maas alleen nog met Pathé doen en dat is toch wel heel erg

armoedig. Over de straat is niet zo veel vrolijks te melden. De Gouvernestraat moest een ‘music mile’ worden, een verbindingstraat tussen het podium Rotown en het podium Watt, met een hoop bedrijfjes die iets met muziek te maken hebben: kleine studio’s, ontwerpers van cd-hoezen, instrumentenbouwers, mixers enz. enz. Gerard Roijackers, voorzitter van Vereniging De Binnenweg, heeft er drie jaar zijn best voor gedaan: aan de ene kant wethouders, Woonstad en Deelgemeente bewerkt, aan de andere kant jonge creatievelingen en ondernemers warm gemaakt voor de plek. Het resultaat van al die inspanningen is zes leeggemaakte bedrijfspanden en de kans is groot dat die panden leeg blijven (of teruggeraakt worden), want het lukt

Woonstad niet om ze voor een betaalbare prijs beschikbaar te stellen. Wat bij Woonstad ontbreekt is de wil en de creativiteit om af te wijken van de standaardaanpak (zo knappen we het op) en het standaardrekensommetje (en die investeringen moeten we in vijf jaar via de huur terug hebben). De Music Mile wordt in elke toekomstnota van Het Oude Westen genoemd, maar niemand verdiept zich in de wensen en mogelijkheden van de professionals en kleine ondernemers in deze sector. Gerard Roijackers geeft het op. Zijn afscheidsproject van de Music Mile is de Muze Mile: vijf dichtregels en songteksten op blinde muren in de straat, gesponsord door de Kamer van Koophandel. Heeft u ze al gezien? Nee? Kijk omhoog Sammie! (en hieronder)

Voor een volgende muur hebben we nog een suggestie, een paar regels uit Het Huwelijk, een gedicht van dichter/ondernemer Willem Elsschot (1882-1960):

Maar doodslaan deed hij niet, want tussen droom en daad, staan wetten in de weg en praktische bezwaren, en ook weemoedigheid, die niemand kan verklaren, en die des avonds komt, wanneer men slapen gaat.

Gerard Roijackers gooit de handdoek in de ring, misschien hebben ze daar in Odeon nog wat aan, want er schijnen plannen te zijn om daar de bokspalestraditie weer in ere te herstellen. Daarover en over alle andere plannen voor de Gouvernestraat volgende keer meer.

O Music Mile

Jan Engelman (1900-1972) was zo onder de indruk van de Braziliaanse sopraan Vera Janacopoulos, dat hij er een gedicht aan wijdde (1930). Een stukje van dat inmiddels bekende gedicht staat nu op een blinde muur in de Gouvernestraat ter hoogte van de Gaffeldwarsstraat.

In het gedicht lijkt de klank nog belangrijker dan de inhoud. Volgens Simon Vestdijk klonk het allemaal ‘zo zoetvloeiend, zo sierlijk, zo ijl en dromerig, dat wij werkelijk muziek, “echte” muziek meenen te horen’. Niet zo vreemd dus dat de initiatiefnemers van de Music Mile dit gedicht op hun verlanglijstje hadden staan en sinds kort op de muur. Hiernaast het hele gedicht.

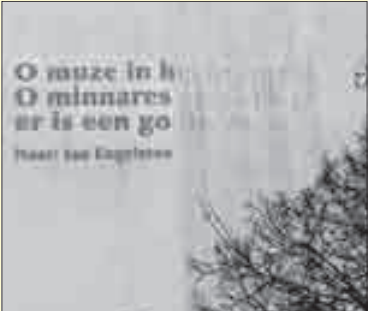
*Vera Janacopoulos
Cantilene*

*Ambrosia, wat vloeit mij aan?
uw schedelveld is koeler maan
en alle appels blozen*

*de klankgazelle die ik vond
hoe zoete zoele kindermond
van zeeschuim en van rozen*

*o muze in het morgenlicht
o minnares en slank gedicht
er is een god verscholen*

*violen vlagen op het mos
elysium, de vlinders los
en duizendjarig dolen*

COLUMN VAN

Hannie

Eindelijk had ik mijn zus dan zover gekregen. Ja ze ging deze keer mee op vakantie, maar toen kwam ze met zoveel tegenwerpingen dat ik er al spijt van had dat ik het gevraagd had. Het was toch wel zonnig waar we naar toe gingen? was haar eerste vraag. Ja zei ik, we gaan naar Turkije. Nou dat viel gelijk al in goede aarde. Sinds ze nieuwe Turkse burens heeft is alles wat maar een beetje ruikt naar Turkije, geweldig. En ik moet toegeven ruiken doet het bij haar op de trap soms om te watertanden. Goed alles geregeld en we zouden vertrekken van Airport Rotterdam (Waarom er ineens The Hague bij staat is me nog steeds een raadsel). Daar begon het: Nee mijn zus wilde niet aan het raam zitten maar aan het gangpad. 'Nou dan kan ik snel naar de wc als ik moet' was haar niet helemaal onlogische reden. De reis ging voorspoedig, maar we kwamen helaas midden in de nacht aan dus veel hebben we niet kunnen zien. De andere ochtend ontbijt. Mijn zus zuchten en steunen bij het zien van de enorme buffetten. Dat kan ik echt niet allemaal op hoor, op de vroege ochtend. Het uitleggen dat er niet van alles hoeft te worden gegeten begreep ze niet gelijk. 'Maar waarom zetten ze dan zoveel neer?' Maar de zon scheen en dat viel direct al goed. Nou heeft mijn zus van haar burens een paar Turkse woordjes geleerd en die wilde ze dan ook de hele dag gebruiken. Ik kreeg de indruk dat het hotelpersoneel er dol van werd, maar ik moet zeggen dat ze de ergeris rededeijk konden verbergen. Na een week was de vakantie voorbij en maakten we ons op om naar huis te gaan. Ineens was mijn zus heel beslist: 'Ik blijf hier wonen.' Ikk staarde haar verbaasd aan. 'Ja', zei ze, 'en jij gaat met me mee. Ik vind het hier gezellig, de mensen zijn aardig en dat heerlijke weer.' Wat ik ook tegenwierp, dat het hier 's winters ook koud kan zijn. Ze was niet meer voor rede vatbaar. Nu ik terug ben in Het Oude Westen heb ik toch ook wel een beetje heimwee. Mijn zus belt me drie keer per dag om te vragen of ik al wat geregeld heb. Ik stel het uit, maar ben niet meer erg zeker van mezelf. Wie weet is het mogelijk om iets te regelen zodat ik Het Oude Westen trouw blijf en haar toch haar zin geef.

Koor voor Turkse volksmuziek

De Turkse werkgroep van Het Oude Westen is gestart met een koor. Bent u een liefhebber van Turkse volksliederen en zou u mee willen zingen in ons koor?

Op maandagavond tussen 20:00 en 22:00 uur zijn er koorlessen in de Buurtwinkel, Gaffelstraat 1-3. Het koor wordt gedirigeerd door Semih Arikan. Mannen en vrouwen die mee willen doen in het koor kunnen zich aanmelden bij Ibrahim Gozen: 06-2464 1201. Ook voor informatie kunt u bij hem terecht.

PS: De cursus voor saz-lessen is reeds gestart.

Waar bleef het Vogelaargeld?

Precies vier jaar geleden kreeg Het Oude Westen ineens een heleboel geld, want de wijk was uitverkoren tot een van de veertig Vogelaarwijken in Nederland. Toenmalig minister Vogelaar had het plan opgevat om het geld voor de bestrijding van sociaal-economische achterstanden niet langer uit te smeren over een heleboel wijken, maar te concentreren in de wijken waar het, volgens bepaalde statistieken, het hardste

nodig was. Achtergrond waren de brandende auto's en boze jongens in de arme buitenwijken van Parijs en Marseille en de angst dat in Nederland ook 'kruidvatwijken' dreigden te ontstaan. Of er in Nederland echt explosieve toestanden dreigden en of het wel zo verstandig was om het geld op deze manier te verdelen, is een verhaal apart en te lang en te breed voor de Buurtkrant. Een meer praktische

29 april: Dansen in het Wijkpark

Vrijdag 29 april, van 14:00-17:00 uur, wordt in Wijkpark Oude Westen de Internationale Dag van de Dans (World Dance Day) gevierd. De dag werd in 1982 ingesteld door the Dance Committee van het International Theatre Institute (Unesco) ter herdenking van de verjaardag van Jean-Georges Noverre (geboren 29-4-1727), die met zijn ballet d'action beschouwd wordt als een belangrijke vernieuwer van de balletdans. Wereldwijd worden op die dag vele grote en kleine activiteiten georganiseerd rond dans. Zo wordt met verschillende partijen, waaronder Reâl Dance Company, Sonor en HiphopHuis, een dansmiddag georganiseerd voor een breed publiek waarbij allerlei mensen kennis kunnen maken met verschillende dansvormen en dans zelf kunnen ervaren, zoals Capoeira, Surinaamse dans, Breakdance, Murga, een 'Uitnodiging aan de stiekeme dansers' van Elaine Summers en nog veel meer!

Rotterdam bestaat uit zoveel verschillende culturen en leefstijlen. Dans is belangrijk in elke cultuur

Jean-Georges Noverre

Hat-Dresses

Sinds twee jaar zit in de Batavier een groep vrouwen uit Het Oude Westen die zich met mode bezighoudt. En dan niet de gewone mode, nee zij maken Hat-Dresses.

De groep is opgezet door Rabin Huisen en Robert Stroomberg, die alle twee uit de beeldende kunst komen met als specialisatie mode. Zij noemen zich Corsage. Zij wilden iets meer met die mode en zijn deze workshop voor vrouwen begonnen. Het doel is om ze niet alleen creatief bezig te laten zijn, maar om ze ook te laten zien dat creatief denken in het gewone leven toepasbaar is. De vrouwen maken Hat-Dresses, Hoed-Jurken dus. De hoed is het uitgangspunt en die wordt heel erg uitgegroot. Van een aantal hoeden wordt dan een zwerige jurk gemaakt, nu ook in de juiste vorm van een lijf. Maar vandaag (28 maart) werden alleen maar bollen gerold. Je weet het misschien

nog wel van vroeger. Ze gebruiken vezels van Aloë Vera, die ze gevlochten uit Thailand krijgen. De strengen worden op bollen gerold en daarna vakkundig aan elkaar genaaid. Ze beginnen bij het topje en vandaar verder. Het Zeeuws Museum in Middelburg is al geïnteresseerd in de creaties en er komt een tentoonstelling.

Heb je belangstelling voor deze workshop? Er kunnen altijd nog vrouwen bij en wil je iets meer van ze weten, kijk dan op hun website www.corsage-studio.com. Voor deze vrouwen openden zich nog andere perspectieven. Op een gegeven moment werden de agenda's getrokken om een rooster op te stellen. De dames zijn door de Schouwburg gevraagd om te koken tijdens de voorstelling van Kitchenette (in onze eigen Gouvernestraat).

vraag is of dat geld in onze wijk wel goed besteed is.

Er kwam een ondernemerstafel/annex scholingswinkel op het Josephplein en een projectleider met een uur-tarief rond de Balkenendenorm. De tafel staat er nog, maar de winkel is dicht. Resultaat?

Er kwam een Kunstsuper in de Van Speykstraat, als start van een kunst-cluster in dat gebied. De Kunstsuper kwam uit een Vogelaarwijk in West en is na twee jaar weer verhuisd naar een subsidielocatie in een Vogelaarwijk in Zuid. In het met

Duif en Poep

Vorig jaar is er een aantal keren aandacht geweest in de wijk voor de overlast die duiven veroorzaken. Gevels en balkons worden onder gepeet. Hoewel de overlast hier en daar stukken minder is, bijvoorbeeld in de Gerrit Sterkmanportiek, valt op veel plekken in de wijk nog een hoop te verbeteren. Bijvoorbeeld rond het Adrianaplein, bij het Speelcentrum aan de Diergaardesingel, in de Zijdewindestraat en op het Akeleiplein wordt vrijwel dagelijks brood, rijst, pasta enz. gestrooid. Ook zijn er nog steeds hondenbaasjes die hun huisdier maar laten poepen waar ze willen, ook al is dat bij u op de stoep. En opruimen? Ho maar! Omdat steeds meer mensen zich aan deze zaken storen, hebben een aantal van hen een bewonersinitiatief ingediend en dit is ook in de prijzen gevallen. Met dit initiatief willen de indianers bereiken dat mensen gaan begrijpen dat door duivenoverlast en hondenpoep straat en buurt er smerig uitzien. Als de straat er smerig uitziet, is dit voor sommige mensen reden om er ook met de pet naar te gaan gooien en zo vervuult de buurt steeds verder.

Wat gaat er rond het Akeleiplein en aan de Diergaardesingel gebeuren? Speelcentrum Weena wordt benaderd voor het plaatsen van een broodbak, zodat het brood naar de Dierenhof gebracht kan worden. Rijst, pasta, afgekloven kippenpootjes en visafval is geen eten voor duiven. Met behulp van folders die huis-aan-huis aangeboden worden, worden bewoners gevraagd om geen eten op straat te gooien en de hondenpoep op te ruimen (dit is een wettelijke plicht). Daarna volgen nog andere acties, maar daarover later meer. Wilt u meedoen en woont u rondom het Akeleiplein en in de Diergaardesingel dan kunt u zich opgeven in de Buurtwinkel, Gaffelstraat 1-3. Woont u in een ander deel van de wijk, dien dan ook een bewonersinitiatief in, het loont! Meer informatie bij Petra van den Berg (4361700).

in de Taaldrukwerkplaats

Gratis workshop 'Sporen van steen'

Taaldrukwerkplaats Rotterdam en Sonor organiseren een poëzieproject voor wijkbewoners. Het thema is 'Steen en herinnering'. Iedereen die van poëzie en/of stenen houdt of er wat meer van wil weten is op dinsdag 26 april welkom in de Taaldrukwerkplaats, Gaffelstraat 61-a, van 10:00 tot 11:30 uur. En het is gratis. Naast grote en kleine stenen vormen gedichten van Jana Beranová en Marco Nijmeijer aanleiding om over eigen ervaringen te praten en zelf een inspirerende tekst of woord te schrijven. Deelnemers versieren een eigen steen met een zelfgekozen tekst, om te bewaren of te schenken aan een dierbaar persoon. Die tekst kan een gedicht, een wens of een gevoelswoord zijn.

Op dinsdag 14 juni 2011, op de eerste dag van Poetry International, wordt het resultaat gepresenteerd, met optredens van Jana Beranová en Marco Nijmeijer en van wijkbewoners, jong en oud. Zij laten met gedichten op steen blijvende sporen achter in het park. Iedereen is welkom bij de workshop op 26 april en bij de presentatie op 14 juni. Bent u nieuwsgierig en wilt u zich inschrijven of wilt u meer informatie? Bel of mail Dolinde Moerenhout 06-1141 2894, ddmoerenhout@gmail.com of Nanda van Beek 010-436 0897 nanda@taaldrukwerkplaats.nl.

BUURTKRANT

OUDE WESTEN

GEEN ZINNIG MENS

KAN ZONDER

Het bezoek van de Oude Westenaren aan Antwerpen in oktober 2010. Fotograaf Theo Sprundel

Bezoek van de 'buren'

Bewoners uit Antwerpen nemen een kijkje in Het Oude Westen

Een kijkje bij de burenen is leuk en leerzaam. Zeker als er bij de burenen dezelfde dingen spelen als bij jou. Daarom zijn bewoners uit Antwerpen op vrijdag 18 maart naar Het Oude Westen gekomen om te kijken hoe bewoners hier omgaan met drugsoverlast.

De groep (30 personen: ex-gebruikers, bewoners en professionals) kwam kijken hoe het Nederlandse beleid werkt. Het ging om een 'tegenbezoek'. In oktober 2010 zijn namelijk bewoners en professionals uit Het Oude Westen die betrokken zijn bij Drugs in Kleur naar Antwerpen gegaan om te zien hoe ze in Antwerpen omgaan met de aanpak van drugsoverlast. 'Nou, dat was voor ons terug in de tijd hoor!', zegt Rinus Nijhuis, bewoner van Het Oude Westen. 'Daar letten ze vooral op spuiten, want die vind je daar nog veel op straat. Bij ons was dat jaren geleden zo, maar nu niet meer. Ze waren ook helemaal verbaasd dat wij hier vooral letten op de zakjes waar drugs in hebben

gezet.' De bezoekers zijn door de bewoners van Het Oude Westen meegenomen op een schouw van Drugs in Kleur. 'Om te laten zien hoe dat werkt,' vertelt Rinus. 'In Antwerpen zouden bewoners ook wel zoiets willen als Drugs in Kleur. Maar daar is geen sprake van nauwe samenwerking met de politie. Daar lopen ze niet zomaar mee met bewoners voor zo'n schouw.'

Gebruikersruimte

Het bezoek duurde een hele dag. Op het programma stonden een bezoek aan de opvang- en gebruikersruimte Couwenburg en de Aktiegroep. Hier werd uitleg gegeven over 'Drugs in Kleur'. 'Aan het einde van de middag zijn we ook naar een ontmoetingsruimte geweest op de hoek Mathenesserlaan-'s Gravendijkwal,' gaat Nijhuis verder. 'Daar heeft de groep van gebruikers zelf gehoord hoe de mensen in de ontmoetingsruimte komen en waarom. De professionals waren vooral geïnteresseerd in de kosten van zo'n ruimte en wie dat betaalt. Ze kennen dat in België helemaal niet.' Volgens Rinus is Het Oude Westen veel verder in de aanpak van drugsoverlast. 'Het straatbeeld is hier heel anders. Het is hier beter. Het was

voor de Antwerpenaren een leuk en leerzaam bezoek. Net als ons bezoek aan Antwerpen. Het is altijd goed om te zien hoe het ergens anders gaat. Ik hoop dat dit bezoek aan Rotterdam hen geholpen heeft.'

Waarom naar Rotterdam?

Tom de Leeuw (onderzoeker aan de Erasmus Universiteit) doet al een tijd onderzoek in zowel Het Oude Westen als in Antwerpen. Hij heeft de twee bezoeken georganiseerd. 'De mensen van de "spuitenpatrouille" (SPAT) wilden graag zien hoe in Rotterdam omgegaan wordt met drugsproblemen. In België is de aanpak van drugsoverlast heel anders. In Antwerpen lopen op dit moment harde politieacties om drugsgebruikers van straat te halen. Gebruikers hebben echter weinig andere plekken waar ze kunnen verblijven. Daarom waren de Belgen ook erg geïnteresseerd in Couwenburg. De Antwerpenaren waren ook erg verbaasd dat je hier bijna niets vindt op straat. In Antwerpen worden jaarlijks meer dan duizend spuiten geraapt door de "spuitenpatrouille". De bezoeken waren nuttig en interessant en beide wijken hebben van elkaar kunnen leren. Dat is altijd goed!'

Uitreiking bewonersinitiatieven voor Het Oude Westen

Tijdens het Aktiegroepcafé op 24 maart maakte dagelijks bestuurder Marjolijn Masselink van Deelgemeente Rotterdam Centrum de toegekende bewonersinitiatieven bekend. Vijf aanvragers kregen in deze eerste ronde van 2011 een bedrag om hun plan te realiseren. Een onafhankelijke commissie heeft over alle ingediende plannen een advies uitgebracht. Het dagelijks bestuur van Deelgemeente Rotterdam Centrum heeft alle aanbevelingen overgenomen. Ook deze keer zijn er weer zeer uiteenlopende ideeën ingestuurd. Het gaat om het opknappen van een

fietsenstalling, een plan om de duiven- en hondenpoep in de wijk tegen te gaan, het plaatsen van een boomhekje, het vergroten van de verkeersveiligheid op de Rochussenstraat en een theaterproject door en met bewoners.

Meld uw idee!

Ook u kunt een bijdrage ontvangen voor een goed plan. Heeft u een goed idee voor uw wijk of buurt? Een idee dat bijdraagt aan de leefbaarheid in de buurt? En wilt u dit, samen met andere bewoners, uitvoeren? Laat het ons weten en wie weet kunt u uw idee dan realiseren.

Aanmelden

Wilt u meer informatie? Of heeft u hulp nodig bij het uitwerken van uw plan en het indienen van een aanvraag? Neem dan contact op met Deelgemeente Rotterdam Centrum, telefoon 010-267 2078. Ook kunt u bij de Aktiegroep terecht met vragen over of tips voor het uitwerken van uw idee. De voorwaarden en het aanvraagformulier kunt u vinden op www.rotterdam.nl/deelgemeentecentrum onder 'bewonersinitiatieven'.

Twee van de vijf bewoners waarvan de initiatieven werden gehonoreerd

**Even voorstellen:
De wijkagenten
van
Het Oude Westen**

Mike van Driel
buurtagent
Diergaardebuurt

Bas Munne
buurtagent Saftlevenbuurt
en Nieuwe Binnenweg

Fred Bravenboer
buurtagent
Josephbuurt

Loubna Laabid
buurtagent
Zijdewindebuurt

Wim Rietveldt
buurtagent van de
Gouvernebuurt

**meld misdaad anoniem
0800-7000**

De stuurgroep Veilig voor de vierde keer in de wijk

Burgemeester Aboutaleb praat met bewoners in Het Oude Westen

Bewoners luisteren naar de presentaties

Het is donderdagavond 10 maart en het is druk in het Centrum Beeldende Kunst aan de Nieuwe Binnenweg. Voor de vierde keer vergadert burgemeester Aboutaleb met de stuurgroep Veilig in Het Oude Westen. Net als de vorige keren wilde de stuurgroep zelf van bewoners en ondernemers horen hoe het gaat in de wijk. De stuurgroep bestaat uit de burgemeester, de korpschef van politie, de hoofdofficier van Justitie, deze keer aangevuld met de wethouder Werk, Sociale Zaken en Stedelijke Economie.

Vorig jaar juni was de stuurgroep ook in de wijk. Er is toen een actielijst gemaakt van de punten waarover bewoners en ondernemers zich zorgen maken. Er is de afgelopen maanden veel gebeurd. Zo zijn er verschillende overlastgevendende cafés en panden gesloten, is de Top-10 van drugsdealers afgenomen naar een Top-5, is het aantal meldingen van overlast in de wijk flink gedaald en zijn er goede resultaten behaald met 'Drugs in Kleur'. Ondanks deze

resultaten willen de (gemeentelijke) diensten niet achterover leunen. Ook in 2011 blijven zij zich inzetten om het prettiger en leefbaarder te maken en houden in de wijk.

Actiepunten

Een paar actiepunten konden nog niet worden afgeviukt, omdat diensten hier nog mee bezig zijn. Deze punten gaan mee naar de nieuwe actielijst. Bewoners lieten zich goed horen tijdens de vergadering. Eén

van de punten op de actielijst gaat over de kelderboxen Josephstraat/Gaffelstraat. 'Ze zijn wel schoon-gemaakt, maar nog steeds zijn er problemen mee,' zegt een bewoner. 'Er staat regelmatig water in bijvoorbeeld.' Een ander punt is het doen van aangiften. Bewoners gaven aan dat met het sluiten van het politiebureau Eendrachtspaleis aangiften doen niet meer zo makkelijk gaat. Bewoners kunnen aangifte doen via internet www.politie.nl of een wijk-agent thuis laten komen.

De West-Kruiskade

Ook de West-Kruiskade kwam uitgebreid aan bod. Drie ondernemers vertelden hun ervaringen. Alledrie vinden de West-Kruiskade een leuke straat, maar het is jammer is dat die geen goede naam heeft buiten de wijk. Eén van de ondernemers werd gevraagd naar hangjongeren

voor zijn winkel. 'Als er jongeren bij mijn winkel hangen, dan vraag ik ze vriendelijk om weg te gaan,' vertelde hij. 'En vaak doen ze dat ook. Ik ben ervan overtuigd dat je met praten verder komt.' Verder kwamen drie bewoners aan het woord die hebben meegewerkt aan de TV-serie over Het Oude Westen (september 2010 TV Rijnmond). De bewoners gaven aan het erg belangrijk te vinden om mee te werken aan zo'n tv-serie.

'Het laat zien wat Het Oude Westen allemaal te bieden heeft,' zeiden ze. Zo vertelde een van de bewoners dat Het Oude Westen veel jong talent heeft. 'Dat komt omdat ze midden in de stad wonen. Ze zien en doen veel.' In het najaar komt de stuurgroep weer terug naar de wijk. Wilt u ook de stuurgroep in de wijk bijwonen? Geef u dan op bij stadsmarinier Tijs Nederveen: m.bulens@bsd.rotterdam.nl of 010-267 2200. U krijgt dan een uitnodiging voor de volgende bijeenkomst.

Helpt u ook mee schouwen?

Schouwen in Deelgemeente Rotterdam Centrum, doe mee!

Deelgemeente Rotterdam Centrum schouwt elk kwartaal in het centrum op het gebied van schoon en heel. Dit doet de deelgemeente in samenwerking met de (gemeentelijke) diensten. Bij deze schouwen gaan vaak bewoners mee. Gaat u ook mee?

De schouwen nemen ongeveer 2 uur per keer in beslag en het zijn vaste punten die geschouwd worden. De schouwen vinden plaats op de fiets. De Roteb stelt een speciale strippenkaart beschikbaar, waarmee u uit diverse beloningen kunt kiezen.

Voelt u zich betrokken bij uw woonomgeving en wilt u hier actief iets in betekenen, meld u dan aan voor de schouw. Dit kan telefonisch of per email bij:

- Marjolijne van den Berg, telefoon 010 – 267 1558
Emailadres: m.vandenberg@centrum.rotterdam.nl
- Fred Laforêt, telefoon 010 – 267 2933
Emailadres: f.laforet@centrum.rotterdam.nl
- Hennie Weeda, telefoon 010 – 267 2957
Emailadres: h.weeda@centrum.rotterdam.nl

Wanneer zijn de schouwen?

donderdag 7 april 10.00 u.
CS kwartier – starten Weena Zuid, thv Hilton

donderdag 14 april 10.00 u.
Stad – starten Mauritsweg/Mauritsplaats

donderdag 21 april 10.00 u.
Cool Zuid – starten Schiedamsedijk/ Schilderstraat

donderdag 28 april 10.00 u.
Stadsdriehoek – starten Meent 106

woensdag 4 mei 10.00 u.
Oude Westen – starten West Kruiskade/ Westersingel

donderdag 12 mei 10.00 u.
Oude Westen –starten Nieuwe Binnenweg/Eendrachtspaleis

donderdag 19 mei 10.00 u.
Stadsdriehoek – starten Botersloot thv nr 7.

donderdag 26 mei 10.00 u.
Stadsdriehoek – starten Spaansekade/ Slepervest

woensdag 8 juni 10.00 u.
Stadsdriehoek – starten Wijnhaven / Posthoornstraat

donderdag 16 juni 10.00 u.
Scheepvaartkwartier – starten Vasteland, thv Schmidt

donderdag 23 juni 10.00 u.
Dijkzigt/Museumpark – starten Museumpark/tov Jongkindstraat

De Stuurgroep Veilig met burgemeester Aboutaleb, de hoofdofficier van Justitie, de korpschef van politie en de wethouder van Stedelijke Economie.

CURSUSSEN

Engels in de wijk

‘Yes, you need to go around de hoek om, and than rechtdoor and dan is it aan the left side’ Herkent u dit? Zou u wat beter Engels willen spreken? Dan kan dat! Kom naar de cursus Engels in Educatiefcentrum de Batavier, Batavierenstraat 15-35. De lessen zijn gericht op het spreken en zijn heel laagdrempelig (omgangstaal). **Wanneer?** Elke donderdag 9:00-10:15 en 10:30-12:00 uur voor half gevorderden, 12:30-14:00 uur voor gevorderden en 14:15-15:30 uur voor beginners. Lesprijs voor 3 maanden: 25 à 28,50. Contactpersoon: Pam Russell 010-591 4959.

Vriendenvanantonius.nl

Donderdag 28 april wordt in een ongedwongen sfeer het startsein gegeven voor de website www.vriendenvanantonius.nl. Marjolein Masselink, ‘geassisteerd’ door tante Leeuwina, geeft het startsein. Plaats: het restaurant van Antonius Binnenweg, met hapjes en drankjes, tijd: 18:00 uur, sfeer: Zuid-Amerikaans. De workshop Salsadansen is van de partij en de Vrienden van Antonius Binnenweg geven u informatie over hun toekomst-plannen. Om 20:00 uur wordt de avond afgesloten door Tante Leeuwina.

Animatiewerkshops

Wij, Zora Tancak en Anna Boukema, zijn de initiatiefnemers van Freems. Sinds begin dit jaar zijn we gevestigd aan de Sint-Mariastraat 116c. In een workshop van Freems leren jongeren om een animatiefilm te maken, waardoor ze de gelegenheid krijgen om hun rijke fantasie- en belevingswereld in beeld te brengen. De workshop is zowel geschikt voor leerlingen van (brede) scholen, als voor volwassenen en buurtbewoners. Een workshop kan bestaan uit een van de volgende onderdelen: Maak je eigen fantasiefilm (2D animatie / stopmotion), Illustreer een songtekst (2D animatie), Geef jezelf ‘magische krachten’ (stopmotion), Breng voorwerpen tot leven (stopmotion), Bedenk een nieuw einde van een bestaande film (2D animatie / stopmotion).

Wil je op de hoogte gehouden worden over onze activiteiten in het Oude Westen? Meld je dan aan voor onze nieuwsbrief door een e-mail te sturen naar info@freems.nl. Voor meer informatie en voorbeeldfilmpjes kun je terecht op onze website: www.freems.nl.

Freems

Inspiratie

Zo’n vijftig wijkambassadeurs gaven op 17 maart gehoor aan de uitnodiging van SONOR-opbouwwerkster Natalie Dupon om de afsluiting van het project Wijkweb te vieren met een Inspiratiebijeenkomst in Odeon. ‘Natalie, waarom een inspiratiebijeenkomst?’ Natalie: ‘Omdat het wijkweb wel ophoudt te bestaan, maar natuurlijk niet al die contacten die de afgelopen jaren zijn gelegd; het wijkweb telt bijna tweehonderd deelnemers. Zij moeten vooral verbonden blijven en elkaar blijven informeren over wat er allemaal in de wijk gebeurt en welke leuke initiatieven er zijn. Want waar het om gaat is dat iedereen een inspiratiebron voor anderen kan zijn. Ook als je niet op vergaderingen komt.’ Het Wijkweb was de afgelopen jaren een netwerk waarin bewoners, ondernemers, professionals en ambtenaren uit de wijk elkaar via een telefoon- en sms-systeem informeerden over wijkzaken. Stadsmarinier Tijs Nederveen belegde naar aanleiding van deze berichtenstroom ook regelmatig bijeenkomsten en straatgesprekken. Dat laatste zal nu niet meer gebeuren. Maar meedoen aan het sms-systeem blijft mogelijk, ook in de toekomst.

Wilt u daaraan meedoen, dan kunt u zich bij Natalie Dupon aanmelden (Buurtwinkel, Gaffestraat 1). Tijdens de Inspiratiebijeenkomst wisselden de aanwezigen in ronde tafelgesprekken met elkaar uit wat of wie voor hen een belangrijke inspiratiebron is. Zo leerden zij soms zeer verrassende kanten van elkaar kennen. Bovendien hadden een aantal ambassadeurs een schriftelijke bijdrage geleverd aan de bijeenkomst. In een tentoonstelling in Odeon hadden zij hun inspiratiebron in tekst en foto’s uitgedrukt. Zoals: ‘Wat ik inspirerend vind zijn mensen. Ik houd het in mijn werk vol (en misschien ook wel in het leven) omdat mensen me zo kunnen verrassen. Vooral mensen die heel anders zijn dan ik. Ze laten me net weer vanuit een iets ander perspectief naar mezelf en het leven kijken. Het mooiste is natuurlijk als alle verschillende mensen ergens het gevoel hebben dat ze een beetje bij elkaar horen’. Of: ‘Sport is voor mij echt inspiratie, met name voetbal. Je moet er voor werken, trainen, volhouden en niet opgeven. Staan in de overwinning, maar ook tegen je verlies kunnen.’ Kortom: een inspirerende bijeenkomst. Volgend jaar weer?

Enthousiaste moeders

Toen ik klein was leerde ik van mijn vader hoe belangrijk taalbeheersing is, anders gezegd: dat je de juiste woorden op het juiste moment gebruikt.

Ik ben geboren in de Iraakse oliestad Kerkuk, een gemeenschap waar net als in Rotterdam verschillende talen en culturen zijn. Op de basisschool maakte ik al kennis met vreemde talen. Tijdens de middelbare school was er veel aandacht voor en als administratief medewerkster bij een pluimveebedrijf deed ik er veel ervaring mee op. In 2003 kwam ik met mijn man en drie kinderen naar Nederland. Na een jaar is mijn jongste hier geboren. Ik kon hier wel met Engels terecht, maar dat vond ik niet voldoende. Ik ben daarom naar school gegaan en heb binnen twee jaar het staatsexamen 1 gehaald. Ik had graag nog meer geleerd, maar daarvoor schoten de financiën tekort. De opvoeding en verzorging van mijn kinderen en het contact met de school kost veel tijd. Toch probeer ik ook tijd vrij te maken voor mijzelf. Dan doe wat ik leuk vind zoals schilderen, lezen of wandelen. Ik zit in de oudercommissie van basisschool Emmaus waar mijn zoon op zit. Ik vind het een groot probleem dat sommige moeders nauwelijks iets weten van het buitenleven van hun

kinderen. Ze spreken onvoldoende Nederlands met het gevolg dat hun kinderen met een taalachterstand beginnen. Daarom heb ik besloten vrijwilligerswerk te doen bij Sezer. Die organisatie wil Rotterdammers met een (taal)achterstand via het Rotterdamse Ambassadeurs Netwerk (RAN) door laten stromen naar een inburgeringstraject. Dat geschiedt in samenwerking met het centraal inburgeringsloket (Cil) van de gemeente Rotterdam. Voor mij staat voorop dat de band tussen allochtone moeders, de

school van hun kinderen en hun omgeving sterker moet worden. Ik heb drie kinderen in de puberteit en weet hoe belangrijk het is om een goed contact met de school te onderhouden. Een paar keer per week bezoeken ik en mijn collega’s de scholen in Delfshaven, Centrum en Noord. We drinken dan bijvoorbeeld koffie in de ouderkamer en geven voorlichting aan moeders over het belang van taal voor hun ontwikkeling en zelfstandigheid. We gaan ook langs bij buurthuizen, de markt enz. en proberen mensen te interesseren. Ik praat dan uren, vooral met vrouwen, en probeer hen te interesseren.

Het is een prachtig gevoel om iemand te helpen, maar het is raar om te merken dat sommige vrouwen zo kil reageren. Misschien kunnen die niet leren vanwege de situatie waar ze in zitten. Misschien willen ze het niet, of wonen ze al zo lang hier dat ze gewend zijn aan hun eigen ritme en dat ze geen contact meer durven te maken met hun eigen omgeving. Toch blijf ik ook hen stimuleren om te leren, we moeten wat goeds maken van ons leven. En niet alleen voor onszelf. Als onze kinderen de taal goed spreken hebben ze een betere toekomst.

Zaitoun Osman

SCHORUM

Na een lange en geheimzinnige verbouwing van het hoekpandje Nieuwe Binnenweg 113, is het dan eindelijk zover. Leen en Bertus openen de deuren van de enige ‘vrouwvrije’ zone in Rotterdam. Hoewel ze beiden verklaren dol te zijn op vrouwelijk schoon, vinden ze dat elke man recht heeft op een plek waar hij ongestoord man kan zijn. Daarom hebben ze het oude ambacht van barbier nieuw leven ingeblazen. Geen gezeik, maar knippen en scheren. Bij Schorem kan een man in blind vertrouwen zijn verhaal kwijt. Hij kan er terecht voor de belangrijke vragen waar de man van tegenwoordig mee kan zitten. Een stap over de drempel leert dat het aan de omgeving niet zal liggen. Het antieke art deco interieur, de heerlijke geur en de twee barbiers in hun vlekkeloos witte jasjes doen je terugdenken aan het Rotterdam van de jaren twintig. In Schorem vindt de moderne man een veilige haven, bezinning, ontspanning en een goed gesprek. Een plek ook waar je met een perfect gladde kin en vakkundig geknipte haren vandaan komt. Schorem is een aanwinst voor de Nieuwe Binnenweg en voor heel Het Oude Westen.

TASSEN VAN DORRA

Door Thomassen was aanvankelijk lerares handvaardigheid, maar na een opleiding modevormgeving aan de Kunstacademie heeft Dorra zich ontwikkeld tot ontwerper van tassen. Daarbij wordt ze geïnspireerd door de Frans-Oekraïense kunstenaar Sonia Delaunay, die naast haar schilderwerk furore maakte met het ontwerpen van kleding, stoffen en theaterkostuums.

Dorra begon haar werk in een atelier thuis en verkocht de tassen naar eigen ontwerp aan winkels. Daarvoor was, naast talent, een flinke portie doorzettingsvermogen vereist. Ondertussen droomde ze ervan om zelf een winkel te openen. Ze was dan ook erg blij toen ze de winkel in de Josephstraat 164 kon betrekken. Dat is al weer twintig jaar geleden. De winkel is inmiddels een bekend adres voor de originele tassen van Dorra.

Het Tassenmuseum in Amsterdam greep het 20-jarig jubileum van Dorra aan om haar uit te nodigen een overzichtstentoonstelling van haar tassen te maken. Rotterdam Museum toont ook belangstelling

voor haar werk. Dorra is erg blij met al die waardering voor haar taskunst. Voor de gelegenheid heeft ze een jubileumtas ontworpen (De Maas-tas). Ze denkt er ook over na om een jubileumfeestje te vieren met haar burens van het Rijnhoutplein Ben je benieuwd naar de tassen van Dorra: loop even langs haar winkel of kijk op de website www.Dorra.nl Nog hartelijk gefeliciteerd Dorra

Vrouwendag

Het was druk in Odeon op 8 maart. De vrouwen uit Het Oude Westen vierden hun dag: Vrouwendag. Achter de knoppen zaten dit keer geen mannen maar vrouwen en ook de presentatie was in handen van vrouwen. Het thema van die dag was 'Tijd voor jezelf'. Vrouwen van de Taalddrukwerkplaats hadden er gedichten over gemaakt. Er was een stand waar je je handen mooi kon laten maken met henna. Bij een

andere stand kon je je wenkbrauwen laten epileren met een draadje. Zora Tancak en Anna Boukema maakten bekend dat ze een workshop animatie voor kinderen beginnen in de Sint-Mariastraat. Er is die morgen heel veel gelachen, vooral bij de ballonspelletjes. En wat is een feest in de wijk als er niet gedanst wordt. Het maakte niet uit of het salsa, Turks of Marokkaans was, velen deden mee.

PIET

Lentekriebels

Wanneer begint voor u de lente? Als u de eerste zwaluw ziet? Als de eerste narcis in het Wijkpark open gaat, of wacht u op de tulp? Of als u de trui en de verwarming uit kunt doen? De officiële datum, gerelateerd aan ons zonnestelsel, is 21 maart. Al deze gebeurtenissen hebben plaats op verschillende data maar bieden mij

geen enkel houvast. Om te beginnen komt voor mij de lente altijd veel te laat. Als ik het zou mogen bepalen zou het 1 januari zijn, of hooguit 1 februari. Mij wordt echter niets gevraagd. Dus ik bepaal de eerste lentedag niet. Erger nog, die overkomt mij en ik heb geen idee wanneer dat gaat gebeuren. Zomaar,

op een dag, zonder aankondiging, sta ik op met de lentekriebels. Dan moeten de ramen en de deuren open en de dekens naar buiten. Dan begin ik te harken in de tuin en boen ik de groene aanslag van de witte terrasmuur. Zoals lemmingen zich in zee storten en zoals zalmen in paringsdrift de rivier opzwemmen zo word ik die dag door de natuur gedwongen aan de slag te gaan. Die dag bruis ik van energie en de stoom komt als het ware mijn oren uit. Rommel die al de hele winter in de tuin is blijven slin-

geren ga ik opruimen, struiken ga ik te lijf met de snoeischaar en ik schoffel het onkruid dat tussen de tulpen en narcissen begint te woekeren. Misschien heb ik de buurvrouw die een kleed staat te kloppen ook wel aangestoken. Of doet zij dat wekelijks, zomer en winter? Ik verbeeld mij dat ik ook de vogels heb aangestoken want twee duiven koeren bij hun nest in de klimop. Ook in huis wil ik aan de slag; een schilderij verhangen, de strepen op de muur, door een sneeuwlekkage gemaakt, wegpoetsen,

de boekenkast eens opruimen. Maar ja, haal maar eens een boekenkast leeg. Je schiet geen fluit op want je hebt steeds de neiging te gaan lezen. Je wilt van alles weggooien maar als de dag om is laat je het weer voor een jaar liggen.

Hoe dan ook, dit is de mooiste dag van het jaar. 's Avonds zak ik moe en voldaan onderuit en een goede kans dat de weerman voor de volgende dag regen en wind voorspelt. Maar deze dag en deze lente pakken ze mij niet meer af.

Verborgene bedrijvigheid

Hun werk is broodwinning maar ook passie. Ze hebben geen etalage, soms een mooie website, en de kenners weten hen te vinden. De Buurtkrant gaat op zoek naar de verborgene bedrijvigheid in de zijstraten in Het Oude Westen. Nummer 10 vonden we één hoog in de Josephstraat.

Nando Silva glaskunstenaar en muzikant

Nando Silva (54) is geboren in Praia Formosa op het Kaapverdise Eiland San Antao, maar verhuisde op jonge leeftijd met zijn vader mee naar het eiland San Vicente. Op zeventienjarige leeftijd stuurden zijn ouders hem naar Nederland om te voorkomen dat hij als militaire dienstplichtige uitgezonden zou worden naar de oorlog in Guinee Bissau. 'Ik ben niet geboren om te vechten, maar om mensen blij te maken en mooie dingen te maken. Ik kocht in Nederland gelijk een gitaar. Ik zag in Kaapverdië vaak oude mensen gitaar spelen, in mijn familie zijn veel goede muzikanten, maar mijn vader wilde zijn kinderen geen instrument geven. We moesten hard studeren, vond hij. Ik kon als kind alleen stiekum muziek maken.' Die eerste gitaar ging mee op de boot, want Nando werd matroos, en leerde van een collega het instrument goed te bespelen. Na zeven jaar varen vestigde hij zich in Nederland. Nadat hij bij verschillende bedrijven had gewerkt, begon

hij in 1983 bij glashandel Blijddorp in Capelle aan de IJssel. 'De oude heer van Rijsdijk heeft aan mij al zijn vakkennis overgedragen. Het begon met glas snijden, uithakken en plaatsen van ruitjes, daarna glas slijpen, dubbel glas produceren, glas in koper en lood zetten, en uiteindelijk leerde ik ook tafels en

wanddecoraties maken. Hij stuurde me naar de Volksuniversiteit om te leren tekenen, zodat ik producten naar eigen ontwerp kon maken. Hij was echt als een vader voor me, ik beschouw hem als familie. Hoewel ik al weer vijftien jaar bij een ander bedrijf werk, nodigde hij mij laatst uit voor zijn vijftigjarige bruiloft. Ik

ben er met de hele band en onze instrumenten heen gegaan.' Want het muziek maken ging ook steeds door. Toen Nando aan wal ging, startte hij gelijk een groep en hij speelt nog steeds in allerlei formaties. 'In 1988 speelde ik in de begeleidingsband van Cesaria Evora. Het was haar eerste Europese optreden. Ze was toen nog niet zo bekend als nu. Ze trad op in de Chinese boot in de Parkhaven, er kwamen bijna alleen Kaapverdianen en mensen dachten: 'Ach een oude vrouw uit ons land.' Nog geen tien jaar later was ze wereldberoemd. Helena Evora, juriste en zangeres, en mijn huidige muzikale soulmate zingt het hele repertoire van Cesaria Evora. Helena heeft Kaapverdise roots maar is geboren en getogen in Nederland. We hebben onlangs samen een feest georganiseerd in café-restaurant Panorama aan de Leuvehaven om ons trio te presenteren. Helena is nu drie maanden naar Kaapverdië om alle finesses van de taal te leren.' Zelf heeft Nando onlangs een certificaat gehaald voor 'schildersspecifiek inburgeren op de werkvloer'. Schildersbedrijf Kloet waar hij werkt, deed mee aan een bijzonder inburgeringsproject: 17 werknemers (allemaal Kaapverdiërs) konden in werktijd twee jaar lang een halve dag in de week een cursus volgen, waarin zij zowel hun kennis van de Nederlands taal en samenleving konden verbeteren als hun vakkennis konden bijspijkeren. De diploma-uitreiking was een officiële toestand met wethouders en andere notabelen en natuurlijk zorgde Nando met zijn band Tradison voor de muzikale omlijsting.

Als Helena weer terug is in Nederland kan zij ook in Het Oude Westen bewonderd worden. 'Ik woon samen met mijn gezin nu 27 jaar in deze wijk. Heel lang in de Schietbaanstraat, een jaar geleden hebben we dit huis in de Josephstraat gekocht. De eerste expositie van mijn glaskunstwerken was hier in de bibliotheek. Ik deed toen mee aan een groepstentoonstelling van Kaapverdise kunstenaars. Daarna heeft mijn werk op andere plekken in Nederland gestaan, en in Frankrijk, Luxemburg en Kaapverdië. Via het Kaapverdise circuit kan ik mijn werk op allerlei plekken in de wereld laten zien. Vorig jaar was ik als publiek bij een concert in de Tussentuin. Dit jaar werd ik gevraagd om er zelf te spelen. Dat ga ik ook doen, op 21 mei, maar daarnaast wil ik hier op het Rijnhoutplein een festival organiseren. Er gebeurt daar nooit wat, terwijl er heel veel goede muzikanten in de directe omgeving wonen. Een van de beste Kaapverdise toetsenisten woont hier om de hoek. Naast mij woont een hele goede zangeres en ik ken verschillende jonge muzikanten. Het moet mogelijk zijn om met elkaar echt iets groots te organiseren waar veel mensen op af komen. We hebben nu contact met opbouwwerker Mimoun, we gaan op zoek naar sponsors en we kunnen gebruik maken van de ervaringen van de mensen die Entertainement organiseren.' Mooie dingen maken en mensen blij maken, het blijft het levensmotto van Nando Silva en het glazen interieur van zijn huis straalt het helemaal uit.

miles in de doelen '69

Historisch concert van jazztrompettist Miles Davis op het Newport Jazz Festival in De Doelen, Paul Acket's voorloper van het North Sea, op een steenworp van het Ouwe Westen.

Na twee dagen van blauwe blazers en mainstream jazz was het op zondagavond 9 november 1969 tijd voor meer avontuurlijke klanken op het bomvolle Newport Jazz Festival (9500 bezoekers) in de sjeke Doelen. De zichzelf constant vernieuwende, elegante zwarte trompettist Miles Davis begon zijn carrière in de band van Charlie Parker (Bird is the word), initieerde West-Coast Cool en hardbop, blies ijle melancholie in de soundtrack van 'Ascenseur pour l'échafaud', en verhieft, als een moderne koning Midas (Miles Davis-what's in a name), ieder van zijn sidemen tot een ster. Sonny Rollins, John Coltrane, Cannonball Adderley, Herbie Hancock, de lijst is eindeloos. Miles' eigen ster was in november '69 gestegen tot ver in de melkweg. Vara-radio maakte opnames. De verwachtingen waren dus torenhoog, maar de fans waren in voor een schok.

'STEENGOED OUWE'

Jazz en vrouwenliefhebber Richard Coppieters (64), ook wel bekend als Bolle Richard, ontmoette de avond voor het concert in Williams Paradise Bar (Katendrecht) de latere oprichter van de Jazzbunker en Thelonious, Willem 'Wodka' van Empel, die net Frankfurt ontvlucht was. Coppieters dacht eerst met een 'stille' van doen te hebben. De in een grijze regenjas gestoken Wodka leek namelijk sprekend op detective 'Popeye' Doyle uit de 'French Connection'. Wodka overhandigde Richard echter een 'steentje' rooie Libanon en informeerde of hij mee naar Miles ging. De Surinaamse barkeeper William, die Miles persoonlijk kende, ging ook. Presentator Michiel de Ruyter in prachtig geïntoneerd Nederlands: 'Jack de Johnette drums ... Dave Holland bas ... aan de Fender Rhodes electronic piano Chick Corea ... tenor en sopraansaxofoon Wayne Shorter Mister Miles Davis ... (beschaafd applaus). Journalist Ruud Kuyper in het AD: 'Miles droeg een zeegroene plastic broek, sherry-kleurig jack met stroken aan de mouwen, zachtblauw hemd plus halsdoek en zwarte schoenen.' 1e nummer. 'Directions', een compositie van Joe Zawinul. Coppieters, een snelle, swingende prater: 'Miles liep gelijk naar de microfoon, telde vingerknippend af, en...spelen! Geweldig!' Directions opende met een snelle 'So what' groove. Corea's luid versterkte Fender Rhodes dubbelde Holland's baslijn onder een ontkende Miles, de Johnette en Shorter: De nieuwe sound ging als een schokgolf door de Doelen...

Oude-Westenaar Coppieters: 'Het Hillegersbergpubliek vond het helemaal niks - een keiharde trompettist met een gek pakkie aan - en liep weg. Ik ben niet weggelopen. Ik kon niet. Ik zat aan de stoel vast-genageld. Dit was véél vrijer dan het vorige concert (1967). Kreeg er energie van ... dat is jazz ... geen woord nodig. Dave Holland zat te plukken als een gek ... hard ... met zijn ogen dicht. Jack (de Johnette) kon doen en laten wat ie wou. En Miles was fantastisch. Direct, duidelijk, keihard, trots. Geen ontkomen aan. Hij drukte je tegen de stoel op, een uitgelaten gevoel - Happy, tot in je vingertoppen. Borrelend, vulkanisch: Het was steengoed ouwe!'

BITCHES BREW

2e nummer. 'Bitches Brew', een compositie van Davis. Een dertien minuten kokend, demonisch brouwsel. Ed Schulte op internet: 'Het was toch een vreemde tijd. Die Doelenzaal liep joelend leeg terwijl Miles als herboren met zijn nieuwe sound optrad.' Willem Wodka: 'Dat had de jazz nodig - het was te statisch - hij bracht een heel andere kleur in.' NRC-fotograaf Vincent Mentzel: 'Indianenjazz - ik had veel moeite met de muziek.' Miles-expert Bob Belden: 'I got a tape that was recorded in Rotterdam in sixty-nine. It's a milestone. The entire set is devoid of 4/4 jazz. What a phenomenal band.' Bep van K.: 'Joh, pleurt op met die herrie.'

De nieuwe sound van Miles brak met de ouwe, vergrijsde structuren. In de plaats kwamen spontane interactie, vrije associatie, polyritmiek, chromatische improvisatie, elektronica en funk. Onbegrijpelijk maar sterk. Hard.

MILES DE BOKSER

Miles-fan en vriend William Scholsberg (83 nu), de Surinaamse barkeep van de Paradise-bar en Talk of the Town, liep halverwege het concert weg: 'Free vind ik niet leuk. Bij Albert Ayler, de grote free-man, ben ik ook opgestaan'. William, een echte paradijsvogel, kende Miles van Silverman. Een 'gym' boven een fotozaak op de hoek 116th street / 8th avenue in Harlem, New York. Sugar-Ray Robinson trainde daar en William sparde er in '52 regelmatig met Davis die al van kindsaf bokste. 'Silverman zei tegen me - Dutchy, watch your step with Miles - want ik mocht hem niet in zijn gezicht slaan, vanwege zijn embouchure. We konden het goed met elkaar vinden.' William was 2 jaar jonger

dan Miles en bovendien muzikant: Tumba, bas en bongo met Kid Dynamite & Teddy Cotton. William: 'Voor het concert ben ik achter de Bühne gelopen en heb met hem gepraat. Hoe het ging met zijn zoon Gregory - 'He is all-right' - en dat freejazz me niet lag. Miles moest lachen (Miles Smiles) en fluisterde: 'Well...that's the future'. Het weerzien met 'Dutchy' Scholsberg moet Miles - net een maand daarvoor in New York beschoten - goed gedaan hebben, want hij kwam zelfverzekerd en clean het podium op. Miles had in deze periode een speciale trainer, de ex-bokser Bobby Allah, mee op tour en trainde heavy: 'Playing trumpet is hard work. You have to feel strong. I play a lot of notes and sometimes have to hold a note for eighteen bars on one breath. If you breathe inbetween, you lose what your'e doing. My work-outs help my breathcontrol.' En dat viel te horen. Miles was scherp als een mes.

JIMI

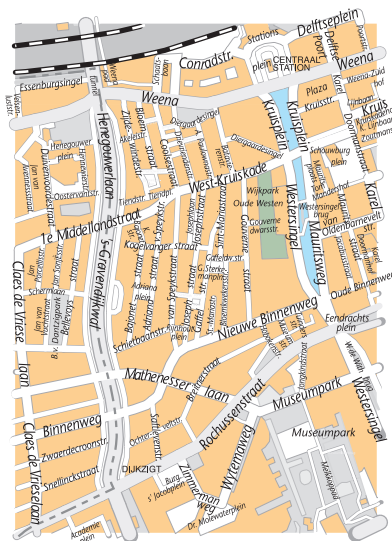
In april 1970 kwam het geniale dubbelalbum 'Bitches Brew' uit. De best verkochte, meest invloedrijke jazzplaat van die tijd. Het 'elektrisch' gaan van Miles had hetzelfde schokeffect (en boe-geroep) als indertijd bij Bob Dylan. Het kickstartte de jazz-rock en bezorgde Miles een nieuwe generatie fans. Het concert in De Doelen zat precies tussen opname en uitbrengen van Bitches Brew in en shockeerde de 'ouwe' Miles-fans. En dan had Miles zijn gitarist John McLaughlin nog thuisgelaten. Laat staan: ... Willem Wodka: 'Jimi Hendrix en Miles hadden afgesproken samen iets te gaan doen.. Maar dat is er niet meer van gekomen. Het leven ging te hard met die drugs.' Miles Davis elektrische 'teringherrie'-periode (69-75) is lang onderbelicht geweest, maar komt de laatste tijd terecht terug in de aandacht. Naast nieuwe re-issue 'Bitches Brew Live' is er nu ook een Milesiaans Rotterdams product van hoge kwaliteit: 'Kytcrash' van Eric Vloeimans & Colin 'Kytteman' Bender en het space 'Tunnelvision' van Rob van de Wouw. Miles Davis, 1926-1991.

door **André Hart**

Met dank aan Richard Coppieters, Willem Wodka en William Scholsberg. Literatuur: Miles Davis en Quincy Troupe – Miles de autobiografie Paul Tingen – Miles beyond Het concert Miles Davis, De Doelen, 9 november 1969 is te vinden op internet. Foto: Pieter Boersma.

i HET OUDE WESTEN

Alarm	112
Belastingtelefoon	0800 0543
Buurtbemiddeling	06-1850 0316
Buurtwinkel OW	436 1700
Deelgemeente Centrum	267 9211
Crisiscentrum	476 3944
Dierenambulance	415 5666
Dierenbescherming	437 4211
Eneco storingsdienst	467 4000
Gemeente Rotterdam	1 4010
Jeugdhulp	411 7865
Kinderbescherming	413 4760
Kinderopvang De Wereld	436 6447
Ombudsman	411 1600

Onbenutte Kwaliteiten	404 9909
Parkeerpinkel	1 4010
Politie	0900 8844
Rechtshulp	410 6677
Roteb	1 4010
Slachtofferhulp	0900 0101
Speelcentrum Weena	414 4890
Stadsmarinier Nederveen	267 2200
STAP vrijwilligerswerk	436 3090
Taaldrukwerkplaats	436 0897
Wijkpastoraat OW	436 7070
Woonstad	440 8800

Gezondheidscentrum OW & Cool	
Huisarts Castelijns	436 7770
Huisarts Erlings/Visser	436 5530
Huisarts Hekman	436 3265
Huisarts Korenhof	436 9241
Huisarts Metz	436 1975
Herhaalrecepten	436 7879
Fysiotherapeuten	436 2127
Tandartsen OW	436 2176

Stichting Maatschappelijke Dienstverlening Centrum (SMDC)	
Vraagwijzer, maatschappelijk werk, sociaal raadslieden, ouderenwerk, mantelzorg	436 3060
Hulpdienst/wijkbus	436 9047

COLOFON

Aktiegroep Het Oude Westen Gaffelstraat 1-3, 3014 RA Rotterdam
Tel 436 1700 Fax 436 3940 buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl
Lay Out: Han Snaaijer/Jim van der Put
Fotografie: Han Snaaijer, Marianne Maaskant, Marianne Bulens, Theo van Sprundel
Redactie: Randa Eltery, Elske Geleedst, André Hart, Hannie Leeuwenhart, Marianne Maaskant, Jan van den Noort, Wim Roovers, Piet Slijkerman, Han Snaaijer, Joke van der Zwaard
Oplage: 4500 stuks. Verschijnt 10 maal per jaar